wünschen, hat das Aufhören des Unerwünschten zum Ziel. Da ein Erwünschtes, das nicht mit Unerwünschtem verflochten wäre, nicht vorkommt, so wird selbst das Erwünschte zum Unerwünschten; wer darnach strebt, das Unerwünschte los zu werden, verliert auch das Erwünschte, weil ein Loswerden mit Aussonderung [des Unerwünschten vom Erwünschten] nicht möglich ist.

15. दृष्टातिक्रमश्च देहादिषु तुन्यः ॥

यथा दृष्टमिनत्यं सुखं परित्यच्य नित्यं सुखं कामयते एवं देहेन्द्रियबुद्वीरनित्या दृष्टा अतिक्रम्य मुक्तस्य नित्या देहेन्द्रियबुद्वयः कल्पयितव्याः साधीयवैवं मुक्तस्य कैवन्धं कल्पितं भवतीति ॥

15. Und das Hinausgehen über das Gewöhnliche ist das gleiche bei dem Körper u. s. w.

Wie man nach dem ewigen Glücke strebt, indem man das gewöhnliche nichtewige Glück fahren lässt, so müssen für den Erlösten, indem man über den Körper, die Sinnesorgane und den Verstand der gewöhnlichen nichtewigen Natur hinausgeht, Körper, Sinnesorgane und Verstand ewiger Natur angenommen werden, und schöner wird auf diese Weise die Glückseligkeit des Erlösten zurechtgemacht sein!

16. उपपत्तिविश्वमिति चेत् समानम् ॥

देहादीनां नित्यत्वं प्रमाणविष्ठं कल्पयितुमश्चामिति समानम् सुखस्यापि नि-त्यत्वं प्रमाणविष्ठं कल्पयितुमश्चामिति ॥

16. Wenn [man sagt], das stehe im Widerspruch mit der Beweisbarkeit, [so ist das] das Gleiche.

[Man sagt], die Ewigkeit eines Körpers u. s. w., die mit den Beweisen im Widerspruch steht, anzunehmen ist unmöglich; mit gleichem Recht [kann man sagen], auch die Ewigkeit einer Wonne, die mit den Beweisen im Widerspruch steht, anzunehmen ist unmöglich.

17. त्रात्यन्ति च संसारदुःखाभावे सुखवचनादागमेऽपि सत्यविरोधः ॥
यद्यपि विश्वदागमः स्थानुतस्थात्यन्ति सुखमिति सुखग्रव्द त्रात्यन्ति दुःखाभावे प्रयुत्त इत्येवसुपपद्यते दृष्टो हि दुःखाभावे सुखग्रव्दप्रयोगो बङ्गलं लोक इति ॥

17. Und da man den Ausdruck Wonne gebraucht bei dem